

زمستان ذوب میشود بهار از راه میرسد !

بهار طبیعت فرا می رسد. و نوروز، روزی نو را نوید می دهد. این گردش زیبا، هر سال تکرار می شود، تا بهار زندگی طراوت و نشاط خود را از دست ندهد. اما بهار آزادی از چنین گردش هرساله ای برخوردار نیست. برای بهار آزادی باید جنگید و با چنگ و دندان از آن دفاع کرد. از 25 سال پیش، که مردم قهرمانانه بهار آزادی را آفریدند و شکوفه های معطر آن با داس فقها درو شد؛ مبارزه برای بازآفرینی بهار آزادی، هر روز و هر ماه و هر سال و در هر گوشه ایران ادامه دارد. در این مبارزه ی مداوم، مردم سرکوب های سختی را از سرگذراندند، قربانیان بی شماری دادند؛ و تجارب گرانبهای کسب کردند. در ترکمن صحرا و کردستان به توپ بسته شدند؛ در تابستان 60 در خیابان ها تمام کش شدند؛ در پانیز 67 در زندان های عدل اسلامی به دار آویخته شدند؛ در زمستان 77 به شکل زنجیره ای به قتل رسیدند؛ و؛ اما دست از مبارزه برای آزادی و عدالت نکشیدند. در کارخانه ها و دانشگاه ها و محلات و ادارات مبارزات صنفی و سیاسی خود را تداوم بخشیدند؛ در شهرها و روستاها دست به شورش زدند؛ در این مبارزه ی مدام برای بازآفرینی بهار آزادی، مردم تاکتیک های بسیاری را تجربه کردند. در خرداد 76 يك جناح حکومتی را در مقابل حاکمان اصلی علم کردند و آن ها را به جان هم انداختند تا راه خود را هموارتر سازند. وقتی کارکرد این شیوه به پایان رسید، آنها را به حال خود رها کردند تا بی وزنی شان را به رخ شان به کشند و خود با تمام توان در مقابل حاکمان اصلی به ایستند و حق خودشان را از آن ها بگیرند. در مبارزه با قدرت مداران مستبد، به بهانه های گوناگون به خیابان ها ریختند تا به حکومت گریه و ناله نه بگویند، و حضور خود در صحنه مبارزه را به شکل گویایی بیان کنند، و یا چهارشنبه سوری ها و سیزده به در ها را به عرصه شادی و سرور زندگی تبدیل کردند تا به حکومت شادی کش و غم آفرین دهن کجی کرده باشند و سنت های نیکوی خود را پاس داشته باشند. گاه در اوج غم و اندوه همگانی در رودبار و بم و زرنده به یاری مردم زیرآوار رفته و عزیز از دست داده شتافتند و هم یاری را علیرغم مزاحمت های نیروهای حکومتی به اوج رساندند تا پاس زندگی را داشته باشند. و گاه بر این تصور و توهم امید بستند که کمک نیروی خارجی می تواند آن ها را از شر ملایان زر و زورپرست نجات دهد. اما حوادث کشورهای همسایه ، آنها را به خود آورد و نیک دریافتند که نه يك جناح حکومتی، نه يك نیروی خارجی و نه يك شارلاتان دیگر نمی تواند به نفع آن ها و برای شکل دهی و استقرار بهار آزادی کمک کند. این تنها نیروی مستقل و متشکل خودشان است که می تواند هم بهار آزادی را به شکوفه بنشانند و هم از این شکوفه های نورس دفاع کند و زندگی شایسته انسانی را تضمین نماید.

همگان میدانند که روزی مردم ایران نه تنها بهار طبیعت بلکه بهار جامعه را نیز جشن خواهند گرفت. اما این جبر تاریخی برای تحقق نیازمند یاری و اراده توده ای است. در این مرحله از جنبش، زحمتکشان بیش از هر زمانی نیازمند تشکل یابی در نهادهای مستقل و رزمنده خود هستند. بدون تشکل یابی و سنگربندی توده ای، اگر حرکتی هم رخ دهد بیشتر شورش خواهد بود تا جنبش.

نیروهای چپ و مترقی، نقش بزرگی در راستای این سنگربندی و تشکل یابی میتوانند ایفا نمایند. با تاکید بر این رسالت سترگ، عید نوروز، سال نو و بهار طبیعت را جشن میگیریم و با شور و شادی، عزم خود را برای در آغوش گرفتن بهار آزادی و برابری، جزم میکنیم.

هر روزتان نوروز، نوروزتان پیروز !

سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)